

Joan. 19.

D. Ansel.

171.

Sufficit præservatione ad veram redemptionem. Psal. 145. Caldeus.

Psal. 30.

D. August. D. Chryl. Incognit.

Luc. 25.

Psal. 13.

172.

runt me. Sub qua querela non venit sacratissima Deipara, nam ipsa firma stetit juxta crocem filii sui, Joan. 16. ergo sicut sub aliis communibus legibus non includitur ipsa ob suam celsitudinem, ac eminentiam, etiam à fortiori nec sub lege peccati originalis. Perbelle D. Anselmus alibi à me datus, sic ait, Paulus dixit, omnes in Adam peccasse. Vera unigue sententia. Sed cum eminentiam in te Maria considero, sicut te non intra, sed super omnes contueor, ita & te non lego aliorum in tua Conceptione fuisse devinctam opinor.

Ad id verò, quod si non contraxit peccatum originale, non est dicenda redempta à Christo; facile solvitur argumentum, quod licet sanctissima Virgo non habuisset peccatum originale actualiter, habuit tamen debitum illius à quo ex meritis Christi fuit liberata, & præservata, proindeque ab eo perfectissime redempta. Ait David Pl 143, num. 10. Qui redemisti David servum tuum, de gladio Maligni explicat Caldeus de gladio Goliath; & tamen David nunquam ab eo fuit vulneratus, sed tantum gratia divina præservatus, & tamen dicitur redemptus. Ait idem Propheta Psal 30, num. 6. In manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me Deus veritatis. Quæ verba de Christo Domino interpretantur D. August. D. Chrystos, Noster Incognitus tanquam ac si ipse ad Patrem commendat animam, & corpus. Animam, cum ait In manus tuas commendo spiritum meum, ut ipse dixit pendens in cruce. Luc. 23, n. 46. Redemisti me Deus veritatis, nempe corpus meum à corruptione, sicut ut Deus veritatis promiserat non dabis sanctum tuum videre corruptionem. Psal. 15, num. 10. Et tamen corpus Christi nunquam fuit corruptione læsum, sed à Deo Patre præservatum, & tam n dicitur Redemptum: ergo quamvis Beatissima Virgo non habuerit actualiter peccatum originale, satis est quod ab illius debito, & contractione divinæ gratiæ fuerit præservata, ut dicatur redempta. Confirmatur tota superior doctrina, quia illustrior, & sublimior est modus liberandi à malo imminenti, quam salvandi post ipsum malum contractum; Quippe salubrior est medicus: excellentior Imperator; dexterior gubernator; fecundior alitor, si à morbi, belli, naufragii, famis, Matrem damnis præservet, quam si eisdem immisissam postea liberet; ergo tam gloriosa, ac singularis redemptio decens erat Deiparæ ob suam eminentiam; ac etiam Christo Domino ob suam celsitudinem, ut omnibus modis esset redemptor, & liberans à malo contracto, & ab illo ac ejus macula imminenti præservans, antequam contraheretur.

Tertiò opponunt aliquas Patrum auctoritates, in quibus dicuntur omnes polluci in Adamo, omnes peccatum habere ab Adamo; uno singulariter excepto Christo D. Omnes tamen istæ & similes auctoritates accommodatissime explicantur, quod omnes homines ex vi suæ Conceptionis fuerint, sub peccato, quia omnes sub debito illius fuerunt etiam Sacratissima Virgo; & omnes peccatum actualiter contraxerunt, una excepta Virgine, quia ex speciali privilegio à Regula communi, de actuali contractione fuit excepta. Sic insigni-

ra Virg. Mariæ dixit Assuerus Esther. 15. Esther. 7. Non morieris, non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.

QUESTIO XXII.

Veritas Immaculata Conceptionis abundantissime habet pro se omnia requisita, ut à sede Apostolica firmatur, & inde est proxime definitibilis.

Certissimum est apud Catholicos, quod Romanus Pontifex abique Concilio, & consulatione Theologorum, habet plenariam potestatem definiendi res fidei. Ita communiter omnes Theologi, quos in magno, & amplo numero citat, & sequitur Diana p. 11. tract. 2. Resol. 2. & Ordinatus tract. 5. Resol. 2. nam assentientia Spiritus sancti solum est in Romano Pontifice, & non in Concilio, nec in Theologis, imò Concilium absque approbatione Summi Pontificis non habet auctoritatem ad definiendas res fidei, tamen ut Pontifex prudentialiter, ac circumspectè agat aliquam inquisitionem, & diligentiam debet facere ut notant Bellarm. lib. 4. de Romano Pontifice cap. 17. Suarez de fide disp. 5. sect. 8. n. 11. Dian. citat. Resol. 3. §. Ad 2. quia Deus non vult, ut homines temere judicent, ac gubernent, quanta autem sit hæc prudentia, nullo jure divino determinatur, sed judicio Pontificis relinquitur. Quantum in præfenti hæc inquisitio ad quatuor capita reduci posse videtur: Primò ad Testimonia sacra Scripturæ. Secundò ad traditionem Ecclesiæ. Tertiò ad auctoritatem Patrum. Quartò ad consensum Theologorum. An hæc omnia requirantur ad fidei definitionem vel quodlibet ex eis sufficiat modo non disputo: sed hoc dico, quod hæc quatuor abundantissime interveniunt, in hoc negotio Immaculata Conceptionis Virg. Mariæ, & hæc omnia satis patent ex dictis in hoc Tractatu, sed ea breviter, & summam repeto.

Testimonia ex Sacra Scriptura.

Juxta communem sensum sanctorum Patrum, ac Ecclesiæ de sanctissima Virgine dicuntur illa verba Cantic. 4, num. 7. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Notandum illud verbum, Tota. Quæ est propositio universalis, & dicit omnimodam pulchritudinem gratiæ, absque ulla feciditate. Doctissimus, ac antiquissimus Idiota de Beata Maria cap. 2. sic ait: Tota pulchra Virgo gloriosissima, non ex parte, sed in tota: & macula peccati, sive mortalis, sive venialis, sive originalis, non est in te nec unquam fuit, nec erit.

Secundò Christus Dominus loquens cum Beata Virgine, juxta D. Bernardum homil. 4. Super Missus est, Rupertum, & alios multos Patres; ait de illa Cantic. 5, num. 2. Amica mea, columba mea, immaculata mea. Immaculatum juxta D. Thomam. 2. 2. quæst. 106. intelligitur per recessum à contrario: ergo cum

173.

Diana.

Bellarmin.

Suar.

Diana.

174.

Cantic. 4.

Idiota.

175.

D. Bernard.

Cantic. 5.

D. Thomas.

Traditio Ecclesiastica à tempore Apostolorum.

Ansbertus.

176.

Psal. 77.

Arabic.

D. Bonaven.

177.

Gen. 3.

D. August.

D. Amb.

D. Chryl.

D. Cyprian.

D. Chrysipp.

178.

Virgo peccatum originale a se longe removit.

D. Bernard.

Psal. 48.

179.

Virgo dicitur Immaculata intelligitur per recessum à contrario, nec aliqua illius vicissitudinis umbra, quæ maculam innuat dicit. Ansbertus Abbas Cantic. 4. ait: Pulchra es amica mea, & macula non est in te, nec vicissitudinis obumbratio.

Tertiò, Ait Regius vates Psalm. 77. n. 69. agens de summa Dei providentia ait, Edificavit sicut unicornium sanctissimum suum, quem fundavit in sacula. Arabicus legit, Sanctuarium suum. Sed cur hoc suum sanctuarium non comparat fabricatum tanquam cum Leone, Aquila, sed cum unicornio: hoc animal à se excludit omne venenum, & illud in se non admittit, sanctuarium autem hoc, de quo agit propheta, est sacratissima Virgo Maria, quæ omne peccati venenum à se excludit, & nullum admittit, D. Bonavent. in speculo cap. 23. sic ait: Marianum sanctuarium sibi construxit Deus, ut unicornium.

Quartò Veniat hic celebris locus Gen. 3. num. 15. Post primorum Parentum peccatum dixit Deus ad serpentem, Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius, ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo ejus. In quo multa veniunt expendenda. De muliere, de qua in præfenti agitur, intelligunt sancti Patres B. Virginem D. August. lib. 12. de Genesi ad litteram, D. Ambr. lib. de fuga saculi, c. 7. Chrystos, homil. 17. in Genes. & alii, & ut bene advertit D. Cyprian. ait: Inimicitias ponam inter te, & mulierem, non dixit pono, ne ad Evam pertinere videretur; sed aliam mulierem, nempe Virginem Mariam, ut latè explicat sanctus Pater, & non dixit in singulari inimicitiam, sed in plurali inimicitias, quia talis mulier, omne genus inimicitias scilicet in originali, morali, veniali peccato debebat sumere contra diabolum, unde D. Chrysippus serm. 2. de laudibus Mariæ sic dæmonem conquerentem, ac dicentem introduxit. Quantum tempus sufficere possit ad persequendum verbis quibus modis trium phavit de me, ait Deus. Ipsa conteret caput tuum. Per caput intelligitur peccatum originale, quod est caput, & fons omnium malorum, & serpens per caput ingreditur Ipsa conteret caput tuum.

Maximè adverte, quod vox Hebræa rosch æquè significat caput, ac etiam toxicum quod omnium lethaliū succorum caput est; & verbum suph, pro quo noster interpres posuit conteret: significat etiam impetu exsufflare, quia sacratissima Virgo omne venenum primordiale, à se longissime exsufflavit, ac removit, D. Bernard. homil. 4. super Salve Regina sic exponit alloquens cum Virgine, sic ait: Innocens fuisti ab originalibus, & actualibus, nemo ita præter te. Quod magis exprimitur cum ait: Tu insidiaberis calcaneo ejus; per quod intelligitur peccatum originale: Inimicitias calcanei mei circumdabit me. Psal. 48. n. 6. ponit insidiari, non verò mordere, nec attingere.

Multa alia sunt loca sacra Scripturæ pro hac veritate confirmanda, quæ supra adduxi 9. 5. 6. 7. 8. 9. & multa alia variis in locis à me citatis in exordio hujus opusculi, quæ si omnia computentur, faciunt magnum numerum.

180.

Bellarmin.

D. Thom. D. Bonav. Richard.

181.

S. Cecil. S. Theop.

182.

D. Jacobus. D. Marcus.

Orosius.

D. Isidor.

Beda. D. Anselm. Baconius.

183.

Non loquimur hic de Traditionibus strictè sumptis, nempe Apostolicis, de quibus latè Bellarm. lib. 4. de verbo non scripto cap. 2. Hæc constituunt rem de fide, ut doceat Tridentin. sess. 6. & primam Nicenum primam, & secundum Albiense. 6. & ultima; sed latiori modo prout Traditiones constituunt rem, credibilem pia fide, & rationabili credulitate, ut docent D. Thomas 3. part. q. 27. art. 2. & in 3. dist. 3. q. 2. art. 3. ad 3. Ibi D. Bonavent. Richardus, & alii, & in hoc sensu de Traditione loquimur.

Quod à tempore Apostolorum manaverit hæc traditio de pura, & Immaculata Conceptione, patet ex libris sanctorum Cecili, & Telsiphon, qui fuerunt reperti in monte sancto Granatæ, qui libri fuerunt à gravissimis viris examinati, & approbati, in quibus refertur, quod Apostoli dixerunt quomodo Sacratissima Deipara fuerit Divina gratia præservata à peccato originali, & quod idem dixissent sacri Apostoli in funeralibus B. Virginis, revelatum fuit Beato Amadeo quod totum constat ex dictis supra q. 10. n. 60. 62. Quod etiam constat ex aliis dictis ac Liturgiis Apostolorum, ut dixi eadem q. 10. num. 64. 65. 66.

Probatur hæc traditio ex antiquissima celebritate festivitatis Conceptionis Virg. Nam de hoc mysterio conceptionis faciunt mentionem in suis Liturgiis Jacobus Apostolus Minor, & D. Marcus, & festum Conceptionis celebrari in tota Hispania à tempore predicationis Jacobi Apostoli testatur Flavinus Dexter Flavius. Amicissimus D. Hieron. qui floruit anno 403. Orosius, qui vixit ad annum 400. facit mentionem de festo Conceptionis, De mandato Concilii IV. Toletani anno 643. Reformavit D. Isidorus Breviarium Hispaniæ. In quo est festum Conceptionis; quod etiam habetur in Martyrologio. Beda anno 730. & D. Anselmus anno 1060. festum celebrat in Anglia; & à tempore antiquissimo in nostro conventu Romano agebatur Dies festus Conceptionis ut testatur noster Baconius, qui floruit anno 130. Hæc omnia dixi supra, q. 11. ibi vivenda, & hic reperij ut videas quàm per longa tempora solemnitas Conceptionis est celebrata, ac continuata.

Probatur hæc Traditio ex modo loquendi quem habent Concilia Antiquissima ab anno 303. quæ dicunt Deiparam semper Immaculatam ab exordio sue creationis. Et iterum liberam ab omni contagione peccati, de quo supra dixi q. 12. Stabilior hæc traditio auctoritate Summorum Pontificum præcipientium celebrare festum Conceptionis. in quo fuit Antesignanus Sixtus IV. pro tota Ecclesiâ quod etiam fecerunt multi alii Pontifices & concedentes indulgentias pro majori festi celebritate, & valde strictè in hac re Conceptionis loquentes, ut Paulus V. Gregorius XV. Alexander VII. ut latè dixi q. 13. & 14.

Auctoritas Patrum.

Quæ in negotio de fide definiendi, magni est

184.

Concilium Viennense.

est ponderis, ac roboris; ita ut dicat Concilium Viennense sub. Clemente V. quod quando aliqua controversia agitata de fide ab Ecclesia definienda venit, illa pars definitur, quae infere probabilius fuerit; & dictis sanctorum Patrum magis consona, quia Spiritu sancto inspirati locuti sunt Dei homines.

185.

Atqui sancti Patres tam Graeci quam Latini, quos in magno numero retuli supra quest. 15. & 16. expressit, & claris verbis dicunt Virginem Mariam non contraxisse peccatum originale, fuisse praeservatam divina gratia Maculas Adae non contraxisse & similia; & Patres, qui in contrarium adducuntur, vel loquuntur de debito peccati Originalis, vel quantum est de ipsa natura secundum se absque privilegio; ut supra dixi.

186.

Accedunt ad hoc multae revelationes, de quibus egi quest. 19. & maxime revelationes B. Brigittae, quae approbatae sunt a Sede Apostolica, & Revelationes sanctae Angelae, sanctae Theresiae, & aliarum, quae Revelationes non sunt contemnendae, sed ut fide dignae venerandae, ut docet D. Cyprianus, lib. de lapsis c. 10. & ex D. Amadæo, ac multis aliis docent Canonicus, lib. 1. de Deipara c. 8. pag. 84. littera A. Latissime Morales lib. de Deipara, & S. Joseph. tract. 8. pag. 722. & tales revelationes habent pro se, quae requiruntur ad magnam credulitatem, factae sunt personis magnae virtutis, & sanctitatis inserviunt ad edificationem, & nihil habent contrarium sacrae Scripturae, ac his, quae docet Ecclesia; inde maxime probandae.

Revelationes ut fide aigne veneranda. D. Cyprianus. Camillus.

Morales.

Consensus Theologorum.

187.

Qui est in amplissimo numero, ut pro ea referantur sex millia centum quinquaginta, Triginta Academiae totius orbis principales Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi, Cathedrales Ecclesiarum, Imperatores, Reges, Principes, Senatus Regnorum, ac civitatum, omnesque Populi, puram, & Immaculatam Virginis Conceptionem acclamantes, ut dicatur vox populi vox Dei, ut retuli supra quest. 18. ad quod omnes maxime excitantur devotione B. Virginis ac etiam.

Theologi Academiae.

188.

Multis, magnis miraculis, quae Dei potentia operatur, interveniente sanctissima Virgine sub invocante sua Immaculata Conceptionis: Miracula autem cum sint a solo Deo solum sunt in confirmationem, ac stabilimentum alicujus veritatis sic D. Chrysostr. in Matth. homil. 14. Miraculum est quoddam pignus Divinae Omnipotentiae, quod Deus praestat ad ostendendam suam Omnipotentiam, & D. August. epist. 49. quest. 5. ait: Deus mirabilibus operibus loquitur. Sunt enim tanquam Epistolae missae alicujus veritatis; ergo cum tanta miracula sint facta a Deo sub nomine Conceptionis Virginis Mariae, per illa maxime nobis Deus testificatur, ejus veritatem.

Per miracula testificatur Deus veritatem. D. Chrysostr. D. August.

Laus Omnipotentis Deo Beataeque Virgini Mariae, sanctisque Doctrinibus, ac meis Patronis Theresiae & Magdalena de Pazzi.

Conceptio Beatae Virginis Mariae videtur quodammodo canonizata ab Ecclesia.

Hanc veritatem docet Suarez tom. 2. ad 3. p. Suarez. disp. 3. lect. 5. Idem significat scilicet. 6. in principio. Eandem veritatem tenentur Fr. Franciscus a S. Joseph. in supplici libello ad Paulum V. Aegid. Lufitan. de Concept. lib. 3. q. 6. art. 1. §. 9. n. 7. 2. 73. fol. 307. Joannes a Fonte in allegat. pro Conceptione fol. 14. Quia canonizatio absolute sumpta non est aliud, quam publicum Ecclesiae Romanae iudicium, ac testimonium, quod declaratur, ac decernitur sanctum, & veneratione dignum, sive persona, sive aliquod mysterium. Atqui Breviarium Romanum a tempore Pii V. qui sicut alii multi Pontifices Romani Gregorius XIII. Clemens VIII. Paulus V. Urbanus VIII. approbarunt Breviarium Romanum, & in festo Conceptionis die 8. Decembris, in responsorio 8. lectionis, dicitur, tuam celebramus sanctam conceptionem, ecce publicum iudicium, & testimonium a Romano Pontifice, quo Virginis Conceptio declaratur, testificatur, publicatur sancta; ergo jam videtur canonizata, quia ad canonizationem alicujus sancti, nihil aliud requiritur, nisi tantum declaratio, ac testificatio Romani Pontificis.

189.

Fr. Franciscus a S. Joseph. Aegid. Lufitan. Joan. a Fonte.

Quid sit canonizatio.

Pius V. Greg. XIII. Clem. VIII. Paulus V. Urban. VIII.

Secundo Ecclesia Romana instituendo aliquod festum, illud canonizat & toti Ecclesiae proponit tanquam vere colendum ratione alicujus sanctitatis, quam canonizat, & veneratur in tali mysterio, vel persona. Atqui Ecclesia celebrat, & praecipit celebrari officium Conceptionis, & cum octava sub nomine Conceptionis & sub nullo alio, ut declaravit Gregor. XV. ergo sub ipso nomine Conceptionis agnoscat aliquam sanctitatem, quam canonizat, celebrat, ac veneratur; ergo videtur quodammodo jam canonizata.

190.

Gregor. XV.

Tertio. Sancto Canonizato ut dixi Opusculi. 2. Resol. 22. q. 5. Conceditur a sede Apostolica, ut in ejus honorem erigantur capellae, & aedificentur, ac consecrentur Ecclesiae, & ut publice invocetur, & ut qualibet die possit de eo missa celebrari. Atqui hoc totum datur fieri in honorem Conceptionis, imò etiam ei Religiones consecrari, nam Julius II. an. 1511. die Septemb. instituit Religionem Monialium sub titulo Conceptionis, & c. 4. Regulae, ait Pontifex se illam Religionem instituisse ut Divinum servitium semper crescat & gloriosa Virginis piis cordibus purissima Conceptionis devotio augetur. Faciat ipsa ut hic ingens devotionis affectus in nobis quotidie accumulatur ut ipsa de plenitudine suae gratiae nobis miseris & mihi omnium miserissimo tantillum distillare dignetur; & sic impositus est finis in festo die Sacratissimae imaginis Christi captivi, & virginis Sanctae Virginis de Monte Carmelo die 15. Julii. 1674.

191.

Julius II.

INDEX RERUM QUAE IN HOC LIBRO CONTINENTUR.

O, indicat Opusculum. R, Resolutionem. Q, Questionem. N, Numerum. P, Paginam.

A

Abbat.

ABBAS unde dicitur, & significat eximum amorem in subditos. O. 2. R. 1. q. 5. n. 1. & 2. p. 121. Abbates in multiplici sunt differentia. ibid. q. 2. n. 4. 5. ibid. An benedictio sit necessaria Abbatibus, & a quo danda. q. 3. n. 6. 7. 8. p. 122. Abbates aliquando veniunt sub nomine Monachi, Religiosi & Ordinarij. q. 4. n. 12. 13. 14. ibid. Abbates Regulares uti possunt insigniis Pontificalibus, & quid significant haec insignia. q. 5. n. 15. 16. p. 123. Quenam sint haec insignia. n. 17. 18. 19. ib. In quibus locis Abbates uti possunt talibus insigniis. q. 6. n. 20. 21. p. 124. Abbates habentes jurisdictionem Episcopalem, possunt omnia in suo territorio quae possunt Episcopi. quest. 7. n. 22. usque 26. ibid. Abbates Regulares possunt dare primam tonsuram, & minores ordines, suis subditis, & cum eis dispensare in interstitiis. quest. 8. n. 27. 28. 29. p. 124. Haec etiam possunt facere Abbates cum suis Novitiis. q. 9. n. 31. 32. p. 125. Probabilius, quod Abbates non valent conferre minores ordines sibi non subditis. q. 10. n. 33. 34. 35. ibid. An si non subditus accipiat minores ordines ab Abbate, tales ordines, non solum sunt illiciti, sed etiam invalidi. q. 11. n. 39. 40. p. 126. Abbates non possunt hodie conferre majores ordines Diaconatus, & Subdiaconatus. q. 12. n. 42. 43. ibid. Abbates non possunt hodie ministrare Sacramentum Confirmationis, nisi ex delegatione Papae. q. 13. n. 44. p. 127. Deficientibus Episcopis ad Clericorum degradationem, possunt assumi Abbates, qui habent usum mitrae, & baculi. q. 14. n. 44. ibid.

Sylveira Opuscula.

An Abbates vocandi sint ad Concilium Generale, vel Provinciale, & in eo habeant vocem decisivam. q. 15. n. 46. ib. **Abbatissa.** Abbatissa unde dicta, & in odiosis non venit nomine Monialis maxime vero in favorabilibus. O. 2. R. 2. q. 1. n. 1. 2. p. 127. De aetate annorum, & etiam professione Abbatissae eligenda juxta Tridentinum, q. 2. n. 3. 4. 5. p. 128. An anni requisiti a Concilio ad electionem Abbatissae debeant esse completi. q. 3. n. 8. 9. ibid. An tales conditiones ad aetatem sint substantiales. q. 4. n. 10. 11. 12. p. 129. Tres casus valde notabiles, qui contigerunt circa hanc aetatem requisitam a Concilio. q. 5. n. 13. 14. 15. 16. ibid. An Monialis non habens quadraginta annos possit eligi in Vicariam, quest. 6. n. 17. ibid. Electa Abbatissa ante confirmationem non habet auctoritatem ad gubernandum. q. 7. n. 18. 19. 20. p. 130. Monialis illegitima ut eligatur, non est necessaria dispensatio, dato quod sit necessaria a Praelato potest dari in religione. q. 8. n. 22. 23. 24. ibid. Monialis bigama bene potest eligi in Abbatissam sine dispensatione. q. 9. ib. Monialis ex maculoso genere potest eligi in Abbatissam sine dispensatione. q. 10. n. 28. p. 131. Foemina infamis non potest eligi in Abbatissam. q. 11. ibid. Monialis, quae fuit vidua in saeculo potest eligi in Abbatissam, absque dispensatione. q. 12. n. 30. 31. ibid. Abbatissa finito suo triennio potest continuari ut Vicaria: non potest vero eligi in Abbatissam, nisi transacto sexennio. q. 13. n. 33. 34. p. 132. Praelati, & scrutatores in electione Monialium non habent suffragium. q. 14. n. 37. 38. 39. ibid.

Zz Praelati